

- A co jeszcze widzicie po tej stronie rzeki?
 - Stary kościółek - ktoś zawołał.
 - Prawda, bardzo stary. To **kościół Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny**, który został wybudowany w **1502** roku.
 - Korní, a to co za brama? - zapytał chudy chłopak, w czapce z daszkiem.
 - Ach, ta... Stała kiedyś na tyłach ulicy Piastów, prowadziła do pięknego ogrodu. Teraz jest tutaj, zapraszając na wycieczkę w czasie. Zamknijcie na chwilę oczy i wyobraźcie sobie, jak przed wiekami tkacze pławili tkanice płótno w rzece. Teraz je otwórzcie. Czy widzicie podcieniowe domki, jakie po nich pozostały?
 - Trzeba tylko trochę odwrócić głowę.
 - Korní, a tam za drzwiami widać jakiegoś obrazu - zawołały dzieci.
 - To **galeria sztuki „Mozaika”**.
- Wstąpimy do środka i zapoznamy się z twórczością noworudzkich artystów.

„A co ještě vidíte na této straně řeky?”

„Starodávný kostelík,” zavolał někdo.

„Skutečně, je velmi starý. Je to **kostel Nanebevzeří Panny Marie**, postavený v roce **1502**.”

„Korní, co je to za bránu?” zeptal se štíhlý chlapec s kšiltovkou.

„Myslíš tenhle oblouk? Ten kdysi stál v krásné zahradě za jedním z domů v Piastovské ulici (ul. Piastów). Nyní je zde a zve vás na výlet do minulosti. Zavřete na chvíli oči a představujte si, jak tkalci před staletími máčejí plátno v řece. Teď je otevřete. Vidíte domy s podloubím, které tu po nich zůstaly? Musíte jen trochu pootočit hlavu.”

„Korní, tamhle za dveřmi jsou vidět nějaké obrazy,” zvolaly děti.

„To je **umělecká galerie Mozaika**. Vejdeme dovnitř a prohlédneme si tvorbu novorudských výtvarníků.”